

Czytania: Dn 3,14-20.91-92.95; Ps: Dn 3,52-56; Aklamacja J 3,16; Ewangelia J 8,31-42

Pierwsze czytanie ma zachęcić nas wszystkich do dochowywania wierności Panu Bogu w każdych okolicznościach, nawet w tych najbardziej wymagających. Kiedy będziemy wierni Panu Bogu to on sam nas przeprowadzi przez wszystkie niebezpieczeństwa, będziemy otoczeni jego szczególną opieką. Z naszej strony musimy jedynie ufać Panu Bogu, że on nas przeprowadzi przez każdą sytuację, tak aby z niej wyniknęło jakieś dobro. Zawsze warto ufać w Bożą opatrzność.

W Ewangelii Jezus kontynuuje swoje wyjaśnienia skierowane teraz do Żydów, faryzeuszy, którzy mu uwierzyli, na temat kim On jest i jaka jest jego misja. Oni wierzą Jezusowi, ale cały czas mają wiele wątpliwości, jak tradycję Ojców połączyć z fenomenem nauczania Jezusa. Nie mówi do nich w przypowieściach, ale odwołuje się do Pism i tradycji Żydowskiej. Uświadamia im jak bardzo judaizm faryzejski odszedł od idei wiary Abrahama. Aby połączyć te dwie tradycje potrzebne jest prawidłowe rozumienie idei: w jaki sposób Bóg jest Ojcem i kto na to ojcostwo może się powoływać. Ci którzy wierzą w Jezusa, Syna Bożego, stają się dziećmi bożymi i przechodzą z niewoli starego prawa do wolności dzieci Bożych, którzy otrzymują przybrane synostwo dzięki Jezusowi, a szczególnie dzięki wierze i miłości Boga i bliźniego. Wiara i miłość i zaufanie do Boga czynią nas wszystkich również dziećmi Abrahama.

Prośmy Boga o łaskę gorliwej i wytrwałej wiary.

o. Wiesław Jonczyk SJ